

Nr 33.

Ankom till Riksdagens kansli den 9 maj 1913 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den 17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande bestämmelser om häradsting.

Närvarande: herrar Widén, Lindhagen, af Ekenstam, Söderbergh, Trana*), Stårner, Gezelius, Alexanderson, greve Lagerbjelke, von Baumgarten, Pettersson i Södertälje*), Pettersson i Bjälbo, Forsberg*), Svensson i Saläng, Rehn och Persson i Norrköping.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 25 april 1913 dagtecknad proposition, nr 284, vilken blivit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogade utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

»Lag

om ändrad lydelse av 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den 17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande bestämmelser om häradsting.

Härigenom förordnas, att 1, 2, 3, 4 och 7 §§ i förordningen den 17 maj 1872 angående ändring i vissa fall av gällande bestämmelser om häradsting skola erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 9 saml. 32 häft. (Nr 33.)

1 §.

I tingslag, som ensamt utgör en domsaga, så ock där två tingslag äro till en domsaga förenade, skola årligen hållas två lagtima ting, det ena, vårtinget, mellan den 7 januari och midsommar, samt det andra, höstetinget, mellan den 24 augusti och Tomedag.

2 §.

Utgör tingslag ensamt en domsaga, skall häradsrätten där hålla allmänna sammanträden, under vårtinget sex gånger och under höstetinget fyra gånger, nämligen

antingen, under vårtinget, andra måndagen i januari och sedan var fjärde måndag, som före tingstidens slut inträffar, så räknat att alltid fyra veckor bliva mellan varje måndag, å vilken allmänt sammanträde börjas, samt, under höstetinget, sista måndagen i augusti och sedan var fjärde måndag, likasom under vårtinget,

eller de torsdagar, som infalla näst efter sagda måndagar,

eller ock måndagarna närmast därefter.

Konungen förordne, vilken av dessa sammanträdesturer skall tillämpas i var domsaga.

Inträffar helgdag å dag, som för sammanträde blivit föreskriven, träde rätten samman nästa söckendag därefter; och skall, där sammanträde skulle taga sin början torsdagen närmast före påskdagen, sammanträdet i stället börjas onsdagen i samma vecka. Sådan jämkning av tiden för sammanträdes början skall dock ej verka rubbning i tiden för början av nästa allmänna sammanträde.

3 §.

Äro två tingslag till en domsaga förenade, hålle häradsrätten i vartdera tingslaget allmänna sammanträden, under vårtinget tre gånger och under höstetinget två gånger.

I ena tingslaget skola sammanträden hållas

antingen, under vårtinget, andra måndagen i januari och sedan var åttonde måndag, som före tingstidens slut inträffar, samt, under höstetinget, sista måndagen i augusti och sedan måndagen åtta veckor därefter

eller de torsdagar, som infalla näst efter sagda måndagar,

eller ock måndagarna närmast därefter.

I andra tingslaget hållas sammanträdena under vardera tinget de dagar, som infalla fyra veckor från början av varje allmänt sammanträde i förra tingslaget.

Jämväl för var och en av de i denna § avsedda domsagor förordne Konungen, vilken av de stadgade sammanträdesturerna skall i domsagan tillämpas.

Är dag, då sammanträde, efter vad nu sagts, skall börjas, helgdag eller ock torsdag närmast före påskdagen, gälle vad för sådana fall stadgas i 2 §.

4 §.

För de i 3 § nämnda domsagor bestämme Konungen ock, i vilketera tingslaget tingen först skola börjas.

7 §.

När mål å allmänt sammanträde blivit till slut fört, skall dom avkunnas innan sammanträdet ändas, om den dessförinnan författas kan, men eljest å nästa allmänna sammanträde under tinget. Har mål, som blivit till slut fört å sista allmänna sammanträdet, ej kunnat då avgöras, må med doms avkunnande och tingets avslutande anstå till särskilt sammanträde, vilket dock ej må hållas senare än den 20 juli för vartinget och december månads slut för höstetinget. Är mål av den vidlyftighet att det ej kan, på sätt här blivit stadgat, å nästa allmänna sammanträde under tinget avdömas, må med domens avsägende anstå till annat allmänt sammanträde under tinget eller, om så erfordras, till tingets slut. Då dom ej genast avkunnas, bör vid målets handläggning tillkännagivas, när sådant skall ske.

Vad nu är sagt om anstånd med doms avkunnande avser icke mål angående häktad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1915.

Är i stämning eller uppskovsbeslut angivet, att mål skall förekomma å viss dag, då efter hittills gällande bestämmelser allmänt sammanträde skulle i tingslaget hållas, men som med de på grund av denna lag bestämda tider för sammanträdena ej är rättegångsdag, varde målet upptaget å näst därefter infallande rättegångsdag i tingslaget. Under-

rättelse härom skall lämnas genom anslag å rättens dörr och särskilda av domhavanden med posten avsända meddelanden till parter, vilkas adresser äro honom kända.»

*Utskottets
yttrande.*

Det med förevarande proposition framlagda lagförslaget är för-
anlett av Riksdagens skrivelse den 25 april 1911, däri Riksdagen an-
hållit, att Kungl. Maj:t ville låta utreda, huruvida och på vilket sätt
ändring i gällande författning kunde ske i syfte att samtidiga tings-
sammanträden inom närbelägna domsagor i möjligaste mån undvekas,
ävensom för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde
giva anledning.

Beträffande i övrigt de skäl, som ligga till grund för berörda
förslag, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade utdraget
av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som vid granskning av förevarande lagförslag icke
funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, får alltså
hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av Riksdagen
bifallas.

Stockholm den 9 maj 1913.

På lagutskottets vägnar:

JOHAN WIDÉN.